

РЕШЕНИЕ

№ 10585

гр. София, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря Й.КА Г. ЦИКОВА
като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20221110121120 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от ЗАД „фирма”, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от МПИ - Изпълнителен директор и ВПКМ, чрез юриконсулт ЦР срещу Застрахователно акционерно дружество „ФИРМА“ АД, ЕИК *****, представлявано от АПЛ РКД, с адрес: АДРЕС, с която се иска да бъде установено спрямо ответника, че дължи на ищеца сумата от 530,22 лв. (петстотин и тридесет лева и двадесет и две стотинки) главница/ неплатен остатък от регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение за нанесени вреди на л. а. „МАРКА“ ДР № ДК, вследствие на виновно и противоправно деяние на 08.02.2016 г. на застраховано лице по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника/, ведно със законна лихва върху главницата за периода от датата на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (10.03.2021), до датата на окончателно изплащане на сумата; мораторна лихва в размер на 161,57 лв. (сто, шестдесет и един лева, петдесет и седем стотинки) за периода от 10.03.2018 до 10.03.2021, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. №14270/2021 г. на СРС.

Ищецът сочи, че на 08.02.2016 г. в гр. С, на паркинга на фирма „ФИРМА“ е настъпило пътнотранспортно произшествие (ПТП), документирано с двустранен констативен протокол (ДКП), регистриран с № 11/08.02.2016г. Водачът на лек автомобил „МАРКА“ ДР № ДК, МХа, при неправилна маневра реализира ПТП с паркирания л. а. „МАРКА“ ДР № ДК. В ДКП водачът на „МАРКА“ ДР № ДК, МХа е декларирал вина за настъпването на произшествието. Съгласно ДКП са декларирани повреди по л. а. „МАРКА“ ДР № ДК, а именно: предна броня.

Поддържа се, че по отношение на увредения л. а. „МАРКА“ ДР № ДК бил сключен застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско“ със ЗАД „фирма”, Клауза - „П“ - Пълно каско, с полица № и период на застрахователното покритие 11.08.2015 г. - 10.08.2016 г. на 09.02.2016г. Соочи се, че била образувана ликвидационна преписка (щета) №, застрахованият лек автомобил бил огледан от експерти на застрахователното дружество, описани били повредите, причинени в резултат на горепосоченото ПТП и с

банков превод на 16.03.2016 г. било изплатено застрахователното обезщетение на доверен автосервиз, отстранил повредите по пострадалия автомобил в размер на 1207,96 лв. Сочи се, че в хода на ликвидационната дейност са извършени и ликвидационни разноси в размер на 15,00 лева, или общо обезщетението възлиза на сумата от 1222,96 лева.

Поддържа се, че към датата на събитието, фонд към 08.02.2016 МПС с ДР№ ДК има валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника „ФИРМА“ АД и след изплащане на застрахователното обезщетение на увредения автомобил, ищецът е предявила претенция срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“

Твърди се, че от така предявената претенция ответникът частично е платил на 17.09.2016 - 582,81 лв. и на 02.03.2021 -109,93 лв.

С настоящата искова молба се претендира неизплатената разлика от ответното дружество в размер на 530.22 от общо предявените 1222.96 с включени 15лв ликвидационни разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор, с който ответникът оспорва иска по основание и размер.

Твърди се, че отговорността на ЗАД „ФИРМА“ АД се съизмерява със сумата 692,74 лв., представляваща размера на застрахователното обезщетение и обичайните разноси за определяне на същото, която сума е изплатена извънсъдебно на ЗАД „фирма“ АД. Сочи се, че искът е предявен в завишен размер и не отговаря на действителните стойности за единица труд към датата на настъпване на събитието. Твърди се, че изплатеното от ищцовото дружество обезщетение надхвърля средните пазарни цени за труд и части. Сочи се, че неоснователността на главния иск води до неоснователност на иска за лихви.

Претендират се разноси.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Отделено е за безспорно и ненуждаещо се от доказване

Безспорно по делото е

-наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение на л. а. „МАРКА“ ДР № ДК по договор за имуществена застраховка „Каско“ със ЗАД „фирма“, Клауза - „П“ - Пълно каско, с полица № и период на застрахователното покритие 11.08.2015 г. - 10.08.2016 г.

-наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на лек автомобил „МАРКА“ ДР № ДК, с ответника към 08.02.2016 г.

- че на 08.02.2016 г. в гр. С, на паркинга на фирма „ФИРМА“ е настъпило пътнотранспортно произшествие (ПТП), документирано с двустранен констативен протокол (ДКП), регистриран с № 11/08.02.2016г., в което ПТП водачът на лек автомобил „МАРКА“ ДР № ДК, МХа, при неправилна маневра реализира ПТП с паркирания л. а. „МАРКА“ ДР № ДК.

- заплащането на сумите на 17.09.2016 - 582,81 лв. и на 02.03.2021 -109,93 лв. от ответника на ищеца по регресната претенция

По делото е представена Комбинирана Застрахователна Полица №0306X0139659 за застраховки „Каско и Злополука“, според която страни са ЗАД „фирма“-застраховател ДСИ-собственик на застрахованото имущество. Застраховката е с вид Каско на МПС, застрахования предмет-л.а. МАРКА с рама JTHBV262X02001781 и рег. № ДК, с период на застрахователно покритие от 00:00 ч. на 11.08.2015 г. до 23:59 ч. на 10.08.2016 г. Представени са и приложимите общи условия.

С уведомление за настъпване на застрахователно събитие от ДСИ на 28.04.2017 г., заявителят е описал, че автомобила е бил паркиран в паркинг на „ФИРМА“ в гр. С, като служители на завода уведомили заявителя, че друг автомобил е ударил колата му при маневра за паркиране. Попълнени са увредени детайли: деформирана предна броня и десен калник. Като начин на обезщетение е посочено отстраняване на щетите в сервиз, посочен от застрахователя.

Приложени са доклад по щета, експертиза по щета и опис-заключение по щета с посочена сума за ремонт в доверен сервиз 1207.96 лева.

Представена по делото е фактура от доверения сервиз „ФИРМА ЕООД за сумата от 1207.96 лева за ремонт, възстановяване и боядисване на МПС „МАРКА“ с рег. № ДК по щета №..... Видно от приложеното платежно нареждане на същия на 16.03.2016 г. от страна на застрахователя е изплатена сумата от 1207.96 лева.

С регресна покана ищецът е поканил ответника, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ да заплати на ищеца сумата от 1207.96 лева - застрахователно обезщетение и 15 лева- ликвидационни разноски. Същата покана е входирана в деловодството на ответника на 09.04.2016 г., видно от приложената молба с опис на регресни покани.

Представен е двустранен констативен протокол за ПТП. В протокола са посочени участниците в ПТП- лек автомобил „МАРКА“ с ДКН ДК с водач МХа и лек автомобил „МАРКА“ с ДКН ДК с водач ДИ. Описани са щети на лек автомобил „МАРКА“ - предна броня.

По делото е назначена съдебна автотехническа експертиза, по която вещото лице е депозирало заключение, кредитирано от съда като компетентно изготвено. Вещото лице е определил следния механизъм: На 08.02.2016 г. около 13:50 часа, лек автомобил „МАРКА“, с рег.№ ДК се движи в гр. С и при маневра за паркиране на паркинг в района на фирма „ФИРМА“, водачът реализира ПТП с паркирания, лек автомобил „МАРКА *****“, с рег.№ ДК. От техническа гледна точка и от приложените по делото доказателства, вещото лице е направил извод, че причината за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача на лек автомобил „МАРКА“, с рег.№ ДК, който при маневра за паркиране не е осигурил безопасна дистанция, вследствие на което е настъпило съприкосновение с паркирания, лек автомобил „МАРКА *****“, с рег.№ ДК, като всички увреждания по лек автомобил „МАРКА *****“, с рег.№ ДК, отразени в опис на застрахователя се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие.

Вещото лице е изчислил, че стойността необходима за възстановяване на лек автомобил „МАРКА *****“, с рег.№ ДК, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 1293,16 лв., а обичайните разноски за ликвидиране на щета по риск Каско при ПТП са в размер на 15,00 лв.

Правната квалификация на предявения иск е чл. 213 , ал. 1 КЗ(отм.).

Съобразно разпоредбата на чл. 213 КЗ(отм.) в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Правото на застрахователя по имуществено застраховане/ Каско/ да иска от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лицето, причинило повредата на застрахована вещ, след плащането на застрахования, е регресно право. В хода на производството по иск по чл. 213 КЗ(отм.) следва да бъде установено наличието на валидно правоотношение между пострадалия и застрахователя, заплащането на застрахователно обезщетение от страна на застрахователя в полза на пострадалия в

изпълнение на задълженията му по застрахователното правоотношение, както и наличието на друго застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ между втория застраховател и причинителя на вредата. От друга страна, следва да бъдат установени елементите от фактическия състав на деликта – противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях и вина на делинквента, която се предполага до доказване на противното (съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД).

По делото е прието за безспорно наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение на л. а. „МАРКА“ ДР № ДК по договор за имуществена застраховка „Каско“ със ЗАД „фирма“, Клауза - „П“ - Пълно каско, с полица № и период на застрахователното покритие 11.08.2015 г. - 10.08.2016 г. и наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на лек автомобил „МАРКА“ ДР № ДК, с ответника към 08.02.2016 г.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ по чл. 213КЗ(отм.), трябва да са налице предпоставките на чл. 45 ЗЗД за носене на деликтна отговорност от лицето, което е причинило вредите.

В процесния случай се установява от събраните доказателства – двустранен протокол за ПТП, подписан от участниците в него, че на 08.02.2016 г. е настъпило застрахователно събитие – ПТП, при което на застрахования по Каско лек автомобил са причинени щети. Тези обстоятелства се установяват от приложените по делото писмени доказателства и от приетата автотехническа експертиза. Останалите елементи от фактическия състав на непозволено увреждане се установяват по безспорен начин от събраните по делото доказателства и съдебна автотехническа експертиза – вредата за собственика на увредения автомобил, изразяваща се в имуществени вреди от поведението на застрахованото при ответника лице, и причинната им връзка с виновното и противоправно деяние на виновния за настъпване на произшествието. Причинната връзка между вредите и механизма на деянието се установяват от приетата по делото експертиза, която съдът изцяло кредитира. Съдът приема за установено, че са причинени именно описаните щети- ударна е предна броня,като това се установява от протокола за ПТП и от документите, съставени от застрахователя и доверения сервиз.

Неоснователно се явява възражението за съпричиняване. Вината за процесното ПТП е изцяло на водача МХа. От събраните по делото доказателства по искане на ответника не е установено чрез провеждането на пълно и главно доказване, че водачът ДИ с поведението си е допринесъл по някакъв начин за реализирането на произшествието и/или за настъпването на вредоносния резултат.

По силата на разпоредбата на чл. 213 КЗ(отм.), доколкото застрахователят е изплатил застрахователното обезщетение на застрахования (видно от приложеното по делото платежно нареждане), той е встъпил в неговите права против застрахователя на причинителя на щетата до размера на платеното обезщетение.

Безспорно е заплащане на сумите заплащането на сумите 582,81 лв. и 109,93 лв. от ответника на ищеца по регресната претенция. По делото се установи, че стойността необходима за възстановяване на лек автомобил „МАРКА *****“, с рег.№ ДК, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 1293,16 лв. Ищецът застраховател е заплатил на доверения сервиз 1207,96 лева – по-малка сума.

Ето защо съдът приема, че искът на застрахователя е основателен и доказан по размер за тръсната разлика на вече заплатената по регресната претенция сума - 530,22 лв.

Неоснователно е възражението погасяване на претенцията поради изтичане на 5-годишна давност, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие. То е настъпило на 08.12.2016г., а настоящият иск се счита за предявен на 10.03.2021 г. /арг. от чл. 422, ал. 1 ГПК./

Основателността на иска, съгласно чл.86, ал.1 от ЗЗД, има за своя закономерна последица основателност на акцесорния иск – за дължимост на мораторна лихва в размер на 161,57 лв. за периода от 10.03.2018 до 10.03.2021. и на законната лихва върху главницата от главницата от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 10.03.2021 г. до окончателното плащане.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и предвид изрично заявеното искане ответникът дължи на ищеца сторените в производството разноси в размер на 450 лева, от които 150 лева- юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПрП вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, 50 лева- държавна такса, 250 лева- депозит за САТЕ.

Съгласно мотивите към т. 11г от ТР №4/2013 на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Видно от приложените към заповедното производство доказателства на ищеца следва да се присъдят разноси –в размер на 75 лева.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО спрямо Застрахователно акционерно дружество „ФИРМА“ АД, ЕИК ***, представлявано от АПЛ РКД, с адрес: АДРЕС, че дължи на ЗАД „фирма“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от МПИ - Изпълнителен директор и ВПКМ на основание чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) и чл. 86 ЗЗД сумата от 530,22 лв. (петстотин и тридесет лева и двадесет и две стотинки) главница/ неплатен остатък от регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение за нанесени вреди на л. а. „МАРКА“ ДР № ДК, вследствие на виновно и противоправно деяние на 08.02.2016 г. на застраховано лице по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника/, ведно със законна лихва върху главницата за периода от датата на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (10.03.2021 г.), до датата на окончателно изплащане на сумата; мораторна лихва в размер на 161,57 лв. (сто, шестдесет и един лева, петдесет и седем стотинки) за периода от 10.03.2018 до 10.03.2021, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. №14270/2021 г. на СРС.**

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „ФИРМА“ АД, ЕИК ***, да заплати на ЗАД „фирма“, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, съдебно-деловодни разноси в размер на 450 лева и 75 разноси по ч.гр.д. №14270/2021 г. на СРС.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____